

главніятъ съдилищни писарь, прѣдъ да ся захване съдбата, който трѣбва да направи една забѣлѣжка безъ разноскы, че го е видѣлъ.

Членъ 30). Никой до гдѣто нѣма законно прѣставителство, или до гдѣто нѣкотъ отъ двѣтѣ страни не направи нѣкого прѣставителъ прѣдъ съдилището, неможе да прѣставителства.

Членъ 31). За давія която ще ся глѣда въ тѣрговското съдилище или въ истинафѣтъ, прѣдседателъ, членоветѣ, писаритѣ, терджиманитѣ, и мюбashiритѣ, както въ съдилището на което сѫ чиновници, тѣжи въ тѣрговскытѣ съдилища на други мѣста, неможатъ да ставатъ прѣставители на тѣжбопритежателитѣ; обаче горѣрѣченниятѣ чиновници, ще иматъ право да ся сѫдятъ сами въ тѣрговскытѣ съдилища или въ истинафѣтъ за свои си давіи; така сѫщо ще можатъ да прѣставителствватъ за давія на женитѣ си, на своятъ си баща и дѣда, сѫщо на бащата и на дѣдата на жена му, на чядата си и на сираци на който сѫ настойници.

Членъ 32). Офиціялно и на двѣтѣ страни може да ся даде заповѣдъ, за да додатъ въ съвѣта да слушатъ всяко едно нѣщо, обаче когато иматъ нѣкое законно прѣпятствіе за дохажданіето имъ, опрѣдѣлява ся единъ чиновникъ отъ членоветѣ на съдилището, за да отиди на кѫщатъ имъ, да имъ земе исповѣдъта за недохажданіето имъ. Този чиновникъ ще земе съ себе си и единъ писарь отъ съдилището и двама свидѣтели, които да не му бѫдатъ родъ, до степенътъ която ся забранява законно, па като запишне исповѣдъта, която ще земе отъ лицето, ще ся подпише или подпечата отъ писарътъ и отъ свидѣтелитѣ.

Членъ 33). Когато дойдатъ и двѣтѣ страни прѣдъ съдилището, па въ първото засѣданіе, слѣдствието на рѣшеніето на съдбата не ся е свѣршило, тогава страната ко-